

Remény hóbortosa, talányos mutatványos
Tengernyi sivatagban ázó-fázó porszem
Nagyszélű szürke kalap alól nézi az esőt

Őszülő szőrbozótját nyírfaujjak csiklandozzák
Répaorr és falfehérre púderezett pofa
Koszlott papundekli bőröndje mellett áll
Nyakkendősen várakozik az úr eldugott zugában
Palaszürke mezőben parányi pályaudvaron
Pepecselés és bóklászó ki-bekukkantás élteti
Újságpapírból lekváros buktát majszol

Hátrál a múltjában évről évre
A szobrász-idő szeszélyes tervrajzai szerint
Birkóznak a levegőben az órák napok
Időnk lombjából markolva csipkés levelet
Hátát üres szék hattyúnyakának dönti
meg vakolatot vedlő ház falának álmosan

A távolságokat újra és újra összevarrja
Átszeli a hagyományos égtájakat
Menetel a hólyagos tavaszi sárban
Gyalogol hónapos esőkben
Mezítláb csattog naptól meleg macskaköveken
Meztelen talpa füves földön dobol
Lába nyoma sziporkázik pattog
Járkál gyümölcstől megkönnyebbült kertben
Fut szuronyerdőben izzó szivacstalpakon vatta-éjszakában
Arcán sötét kendővel lép át rézküszöböt
Odúba mászik medveként méhek és manók után
A lealjasodás porában vágtat papírcsákósan
Kerülgeti az októberi éj vak lámpaoszlopait

Némasága bivalyfekete pincéiben bolyong
Kiül a táj partjára és tollázkodik

Evez moccanatlan hold vizén fekete fák alatt
Evezője malteros homokozóból csent lyukas kanál
Olajos vízbe vaktában vág szigonyt
Csámpás cipője csónakot utánoz

Képzeletben mázas cserépedénybe helyez ágat
Csigahéj-házakra mosolyokat meszel
Holdba rugdal hangyatojásokat
Kőóriások dünyögése és erdei kísértetek
Puskagolyó-fütyörészése ébreszti
Ördögökkel szopogat galambcsontot
Homokbánya-éjben fűzzel társalkodik
Erős gyökeret cipővel tapos szűk gödörbe
Az éjszaka mágnespatkói közt nyújtózkodik

Orra előtt célszalag: lánctalp és liftkötél
A képzeletben szerkesztett világ
Játszótársakra vágyik, nézőkre és hallgatókra
Nem fél a véletlen veszedelmektől és
Nem akarja magyarázni a hozzá szelídült világot

Ábrándja időtlen térben csapong
Kérdőjelek fehér botjával kopogtat
Gyerekdühei ketrecében kering
Hideg korongon forog megfeszítve
Lábat emelget a senki porában

Visszafordul, a házba lép, világot gyújt és levelet ír
A tökéletesség szerszámai villognak